

[Rahbek.]

er fuldt ud betryggende ogsaa under den nuværende Lov. Jeg mindes i Øjeblikket kun et enkelt Tilfælde, hvor Sparerne har tabt Penge, ved at en Sparekasse var usolid. De fleste af Medlemmerne vil sikkert huske, at Sparerne i Aarhus Bikube for et Par Aar siden beklageligt nok tabte ca. 25 pCt. af deres Penge; i alt blev der tabt godt og vel 1 Mill. Kr. Ud over det er det mig ikke bekendt, at der i nævneværdig Grad er blevet konstateret Tab i nogen Sparekasse. Jeg ved vel, at enkelte andre Sparekasser har været i Vanskeligheder, særlig paa Grund af de vanskelige Forhold, vi har været inde under i de senere Aar, Landbrugskrisen, og hvad den har ført med sig, men saa vidt mig bekendt er der, som sagt, ikke blevet konstateret Tab i nogen nævneværdig Udstrækning. I det hele taget er det meget smaa Beløb, Sparerne har tabt ved Sparekasskatastrofer. Ved den meget beklagelige Alberti-Katastrofe drejede det sig ganske vist om større Beløb, men det ligger jo langt tilbage før Vedtagelsen af Loven af 1919 og kan i hvert Fald ikke tjene som Begrundelse for en betydelig Skærpelse af den nuværende Sparekasselov.

Nu vil jeg heller ikke paastaa, at det foreliggende Lovforslag tilsigter en betydelig Skærpelse, men der er dog forskellige Bestemmelser, som efter min Mening vil kunne virke generende, særlig over for de mindre og de smaa Sparekasser. Jeg vil imidlertid udtale Haabet om, at Ministeren i det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, vil vise Forhandlingsvillighed over for Enkeltheder; saa tror jeg, der vil være Mulighed for at naa et Resultat, som alle kan være tjent med. Inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, vil jeg i øvrigt give den højtærede Minister en Kompliment, fordi han i Bilagene til Forslaget har optrykt dette jævnsides med den gældende Sparekasselov. Det giver en Overskuelighed, som jeg synes er meget værd, og som jeg er taknemmelig for. Jeg haaber, det kan tjene som Forbillede for lignende Tilfælde i Fremtiden. Hvor det kan lade sig gøre, er det en stor Behagelighed for os, der skal arbejde med Forslagene, at vi har saa let Adgang til at sammenligne de enkelte Bestemmelser i Forslaget med Bestemmelserne i den gældende Lov.

Jeg skal dernæst knytte nogle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser og begynder med Kapitel 1, der har til Undertitel: Indledende Bestemmelser. Der staar i § 1, Stk. 2:

„Sparekasser er — bortset fra den af

Staten i saa Henseende drevne Virksomhed — sammen med Bankerne eneberettede til ved Henvendelse til Offentligheden at tilbyde sig som Modtagere af Indlaan.“

Nu er jeg ikke rigtig klar over, hvad der menes med den indskudte Sætning: bortset fra den af Staten i saa Henseende drevne Virksomhed. Saa vidt mig bekendt driver Staten ikke egentlig Sparekasservirksomhed. Det er muligt, men det kan Ministeren jo oplyse om, at der tænkes paa Postgiroen eller noget i den Retning, og hvis det er det, der tænkes paa, skal jeg ikke gøre Indvending; men det kunde jo ogsaa betyde — det er et Spørgsmaal til Ministeren —, at Staten paatænkte i Fremtiden at paabegynde Sparekasservirksomhed. Hvis det er det, Udtrykket dækker, maa jeg melde mig som Modstander heraf. Jeg mener, at de Sparekasser, vi allerede har, paa en udmærket Maade har røgtet den Opgave, som man med Rimelighed fra Samfundets Side kan stille dem, og der er ingen Grund til fra Statens Side at blande sig mere deri end højest forødent.

Saa staar der i Stk. 3, samme Paragraf: „Sparekasser maa ikke drive Bankvirksomhed“. Det staar ogsaa i den gældende Lov, og det skal jeg ikke indvende noget imod. Det forbavser mig blot, at man i sin Tid har sat det ind i Loven, for mig bekendt staar der ikke noget tilsvarende i Bankloven, altsaa at Bankerne ikke maa drive Sparekasservirksomhed. Hvis der absolut skal være en skarp Adskillelse, kunde man maaske mene, at der skulde have været en tilsvarende Bestemmelse i Bankloven. Der staar ogsaa videre i samme Stykke:

„Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Vekseldiskontering, skal inden 31. Marts 1939 have afviklet denne Forretning.“

Jeg skal egentlig ikke indvende noget mod denne Bestemmelse. Vekseldiskontering er nu engang en udpræget Bankforretning, og ifølge Bemærkningerne til Forslaget drejer det sig i det hele kun om 22 Sparekasser med en samlet Vekselporfeuille paa 2,8 Mill. Kr. I Virkeligheden har Spørgsmaalet vist kun Interesse for ganske enkelte Sparekasser, særlig paa Steder, hvor der ingen Bank findes, og hvor man saa af Nemhedshensyn har valgt at lade Sparekasserne overtage de ganske faa Forretninger af den Slags, fordi der maaske ikke er Grundlag for en selvstændig Bank eller en Bankafdeling der paa Stedet. Jeg haaber imidlertid, at det er et Spørgsmaal, som vi kan forhandle om i Udvalget, og ved